

SIMONA SEMENIČ

Moja umetniška pot je z Masko povezana od samega začetka. Kot študentka sem se izobraževala v Maskinem seminarju, kasneje sem preko študentskega servisa na Maski delala kot honorarna sodelavka in s tem pridobivala prepotrebne izkušnje, Maska je producirala prvo gledališko predstavo, za katero sem napisala avtorsko dramsko besedilo. Do tu sem povedala več kot dovolj, ampak se ne mislim še ustaviti. V različnih avtorskih vlogah (piska, dramaturginja, performerka, režiserka in verjetno še kaj, težko je iz glave na hitrico navesti vse) sem sodelovala pri Maskinih produkcijah, ki so me vedno znova navdihovale in v katerih sem se vedno znova kaj novega naučila. Če na kratko povzamem, brez Maske me ne bi bilo. Seveda mi je Maska dala še mnogokaj drugega, knjige, revije, nepogrešljive umetniške projekte, ampak letos moram podaljšati svoj status, zato je morebiti bolje, da se na tem mestu ustavim. Strah me je, da ne zapišem kake besede preveč in bom čez par mesecev tudi jaz primorana prosjati za pisma podpore.